

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2016 — Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-53/16)**

(2016/C 145/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ryanair Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) και Airport Marketing Services Ltd (Δουβλίνο) (εκπρόσωποι: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, lawyers, και B. Byrne, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, 4, 5 και 6 της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2014, στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως SA.33961 (2012/C) (πρώην 2012/NN), με τα οποία διαπιστώθηκε ότι η Ryanair και η Airport Marketing Services έλαβαν παράνομες και μη συμβατές με την εσωτερική αγορά κρατικές ενισχύσεις, μέσω σειράς συμβάσεων που αφορούσαν το αεροδρόμιο Nîmes-Garons· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοικήσεως και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον η Επιτροπή δεν παρέσχε στις προσφεύγουσες πρόσβαση στον φάκελο της έρευνας, ούτε τους επέτρεψε να εκφράσουν λυσιτελώς τις απόψεις τους.
2. Με τον δεύτερο λόγος ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή εσφαλμένα καταλόγησε τα επίμαχα μέτρα στο κράτος.
3. Με τον τρίτο λόγος ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένα ότι οι πόροι της Veolia Transport Aéroport de Nîmes (VTAN), ενός εκ των φορέων διαχειρίσεως του αερολιμένα, αποτελούσαν κρατικούς πόρους.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθά το κριτήριο του φορέα της οικονομίας της αγοράς. Η Επιτροπή εσφαλμένα αρνήθηκε να στηριχθεί σε συγκριτική ανάλυση, η οποία θα είχε οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι δεν χορηγήθηκαν ενισχύσεις στις προσφεύγουσες. Επικουρικώς, η Επιτροπή αξιολόγησε εσφαλμένα τις υπηρεσίες μάρκετινγκ, υπέπεσε σε πλάνη απορρίπτοντας το σκεπτικό βάσει του οποίου ο αερολιμένας αποφάσισε να λάβει τις υπηρεσίες αυτές, απέρριψε εσφαλμένα το ενδεχόμενο ορισμένες εκ των υπηρεσιών μάρκετινγκ να παρασχέθηκαν για σκοπούς γενικού συμφέροντος, εσφαλμένα επιφύλαξε μεταχείριση ενιαίας οντότητας στον φορέα διαχειρίσεως του αερολιμένα, το Syndicat Mixte pour l'aménagement et le développement de l'aéroport de Nîmes — Alès — Camargue — Cévennes (SMAN), και στον ιδιώτη εργολάβο της VTAN, συνήγαγε τα συμπεράσματά της από ανεπαρκή και ακατάλληλα στοιχεία για τον υπολογισμό της κερδοφορίας του αερολιμένα, δεν έλαβε υπόψη τις οικονομίες δικτύου που θα μπορούσε να αναμένει ο αερολιμένας από τη σχέση του με τη Ryanair, και δεν συνέκρινε τα υποβληθέντα από τον αερολιμένα στοιχεία με τα συνήθη στοιχεία ενός χρησιώς διοικούμενου αερολιμένα. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υπήρχε κάποιο πλεονέκτημα για τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το πλεονέκτημα ήταν επιλεκτικό.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικός, παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και σε πλάνη περί το δίκαιο, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση προς τη Ryanair και την Airport Marketing Services ισούτο προς τη σωρευτική οριακή ζημία του αερολιμένα (όπως αυτή υπολογίστηκε από την Επιτροπή) και όχι προς την πραγματική ωφέλεια της Ryanair και της Airport Marketing Services. Η Επιτροπή όφειλε να έχει εξετάσει κατά πόσον η φερόμενη ωφέλεια είχε εν τοις πράγμασι μεταφερθεί στους επιβάτες της Ryanair. Επιπροσθέτως, δεν παρέσχε ποσοτικά στοιχεία για οποιοδήποτε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που απολάμβανε η Ryanair χάρη στη φερόμενη ενίσχυση, ούτε αιτιολόγησε επαρκώς γιατί η ανάκτηση του προσδιοριζόμενου στην απόφαση ποσού της ενισχύσεως ήταν αναγκαία, προκειμένου να διασφαλιστεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα της χορηγήσεως ενισχύσεως κατάσταση.

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2016 — ΠΟΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/16)

(2016/C 145/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) Δημόσια Λτδ (Λάτσια, Κύπρος) (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση Ares(2015)5632670 της 7ης Δεκεμβρίου 2015 της Γενικής Γραμματείας με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση που υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα με την από 15 Σεπτεμβρίου 2015 επιστολή του, στην οποία ζήτησε, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), να του δοθεί πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούσαν την αίτηση κυπριακού οργανισμού παραγωγών για την καταχώριση της ονομασίας «Halloumi» δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, στηριζόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, δεν αιτιολόγησε επαρκώς γιατί η γνωστοποίηση των τμημάτων που δεν είχαν γνωστοποιηθεί θα έδιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που οι λόγοι τους οποίους επικαλέστηκε η Κυπριακή Δημοκρατία για να μη γίνει η γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 δεν είναι επαρκείς.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και της αρχής της διαφάνειας, καθώς η άρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας να γνωστοποιήσει κάποια από τα επίμαχα έγγραφα συνεπάγεται ότι ο προσφεύγων δεν είναι σε θέση να γνωρίζει το αντικείμενο των μη γνωστοποιηθέντων εγγράφων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθώς κράτος μέλος δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 για να αρνηθεί τη γνωστοποίηση εγγράφων αν η απόφαση που θα μπορούσε να θιγεί είναι απόφαση ενός θεσμικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.